

tilsælde er mere farligt at have Bindingsværk end Grundmur, og for det Andet deri, at man vil undgaa den Ulempe i selve Værelserne, at Bindingsværksmurene, naar Tømmeret indtørres, skal revne; det er nemlig Noget, der ikke generer Velighederne saa lidt. Vindringsforslaget under Nr. 49 er et Mindretalsforslag, som jeg derfor lader ligge.

Seg kommer nu til Vindringsforslaget under Nr. 50 til § 30. Det er et Forslag, som jeg ikke kan behandle paa samme Maade som alle de tidligere Mindretalsforslag, eftersom dette Mindretal bestaar af mig. Seg er med Hensyn til dette Forhold kommen til at staa ganske alene, men jeg har været saa sikker i min Sag, at jeg ikke har turdet gaa fra den Bestemmelse, som efter min Mening her bør og skal slaas fast. Mit Forslag staar i Mod sætning til Regjeringens § 30, i hvilken der slaas fast, at Brandmure kunne være fælles for to til hinanden stødende Eiendomme, der samtidig opføres. Udvalget har i sin Høilighed sluttet sig til denne Anskuelse, men jeg veed, at f. Ex. alle de Delegerede fra Kjøbenhavns Grundeierforening ere enige med mig. De paastaar, og jeg slutter mig til dem deri, at det ikke alene er en unyttig Ting, men en urimelig Ting, og at det vil være en Umulighed for Autoriteterne at opretholde denne Bestemmelse. Nu for Tiden er det jo lovligt her i Kjøbenhavn at have fælles Brandgavl. Men lad mig nu tænke mig, at en Mand har thinglæste Deklarationer paa begge sine Gable, saa at han har fælles Brandgable med begge sine Naboer, og at nu hans Sted brænder og brænder helt ned til Grunden, saa at baade Formur, Sidemur og Alt sløifes med det Samme. Men naar han nu skal til at bygge op fra Nytt af, saa indtræder det mærkelige Tilfælde, at denne Paragraf kommer i Veien for hans virkelige, thinglæste og lovlige Rettigheder; der sker derved et Indgreb i hans Eiendomsret, og der sker ham ikke Fyldest, idet han, naar han nu skal til at bygge sit Hus op, bliver nødt til at bygge to nye Brandgavle, i Stedet for, at han jo skulde have to halve Brandgavle hos sine Naboer. Derved mister han naturligvis ikke saa Lidt af Byggepladsen, men hvad han videre faar i Tilgift, det er, at han faar to raa Gable op til begge sine Endeligheder, hvilket ikke vil sige saa Lidt, naar man tænker paa, at der skal lang Tid til, inden et Par saadanne tykke Mure faae uddunstede med Salpeter og Alt, hvad der dermed staar i Forbindelse. Tænker man sig, at det er et 6 Stagers Hus med en

Dybde af 15 Alen, han skal opbygge, vil man se, at det ikke bliver saa Lidt for ham at faae to saadanne fugtige Mure i Stedet for to tørre Mure. Men Forholdet bliver endnu mere mærkeligt, naar man tænker sig Tanken fuldt ud. Lad os f. Ex. tænke os, at Muret efter brænder Naboens Sted fuldkommen ned til Grunden, saa skal han naturligvis ifølge denne Paragraf bygge to nye Grundmure i Form af Brandmure. Men det er jo en Selvfølge, at den Deklaration, der ikke har kunnet blive anvendt for den Eier, hvis Sted først brændte, kan det ikke hjælpe, at han paaberaaber sig, thi det er jo kun en fælles Brandgavl, han har med den Anden, og den gjælder kun, saa længe begge Steder staa, hvilket i Reglen er det Udtryk, der bliver brugt i disse Deklarationer. Hvad gjør saa denne Mand? Han faar ikke Lov til at bygge uden paa sin egen Grund — selvfølgelig kan han ikke bygge paa den anden Mand's Grund, thi det kan jo tænkes, at den anden Mand's Sted kan brænde — og han har altsaa kun virkelig Ret til at bygge paa sin egen Grund, og der kommer saaledes til at ligge et Rum paa 7—8 Tommer aabent mellem de to Steder — jeg tror, det kan siges at være almindeligt, at der er et saadant aabent Rum paa 7—8 Tommer mellem saadanne to Steder. Naar man nu tænker sig Tanken fuldt ud, og det maa man gjøre, naar man vil fixere den Slags Bestemmelser i en Lov, saa vil Følgen jo blive, at de Autoriteter, der skulle hævde Loven, naturligvis paa en eller anden Maade ville søge at komme udenom den. Men hvad betyder saa det Hele? Saaledes som Bestemmelsen staar, vil den i Virkeligheden i Praxis heller ikke kunne overholdes, thi naar det skal forstaaes strengt absolut, saa maa det jo være saaledes, at de skulle følges ad Skridt for Skridt fra Gaden og helt op til Kvisten. Noget Saadant vil naturligvis ingen Autoritet hænge sig i, men hvor er Grændsen? Man kan f. Ex. tænke sig, at to Personer begynde at bygge sammen, saa slippe Pengene op for den Ene, og der bliver et Kral paa Bygningen ved 3die Sal, det kan den, der har Penge nok til at bygge med, ikke lade sin Bygning staa og vente efter, han bygger den derfor færdig. Den Første gaar fallit, der holdes 2—3 Auktioner, dermed gaar der en 3 Fjerdingaar, imidlertid kommer Vinteren, og saa kan man i et halvt Aar ikke bygge paa Grund af Frost. Saaledes gaar der 5 Fjerdingaar, inden der kan bygges videre paa den Bygning, der ifølge thinglæst Deklaration har Ret til at benytte Gavl med den anden Bygning. Hvad skal